

destgøre sine Alimentantforpligtelser og har haft Valget mellem at svigte det ene eller det andet Sted. Dette at være Alimentant under Fattigvæsenet paa Grund af manglende Alimentsbidrag er ikke tilstrækkeligt til at erklære vedkommende for uværdig trængende, og jeg vil meget fraraade, at det bliver den almindelige Opfattelse hos det ærede 3die Medlem for 5te Kreds eller hos den højtærede Indenrigsminister. Dertil har jeg alt for mange Eksempler paa det modsatte.

Den højtærede Indenrigsminister sluttede med nogle Bemærkninger om, hvor rimeligt det var at kræve Forretningsordenens Frister overholdt i dette Tilfælde, naar man fra vor Side har krævet Fristerne overholdt med Hensyn til Arbejdsløshedsloven. Jeg minder her om, at vi i de sidste Dage har haft Snese af Sager til Behandling, hvor vi ikke har krævet Forretningsordenens Frister overholdt, idet vi med Hensyn til hver enkelt Sag har overvejet, hvorvidt vi kunde forsvare at gaa med til at undlade at kræve Fristerne overholdt. Vi kom til det Resultat, hvad Arbejdsløshedsloven angaar, at der burde vi overholde dem, men her ser jeg ikke, at der er nogen Grund til det, da der hersker Enighed. Det er nemlig det afgørende, at om denne Sag er der i og for sig Enighed mellem alle Parter baade i Folketinget og her. Hvorfor i al Verden skulde man saa overholde nogle Frister, der ingen reel Betydning har for nogen af os? I nogle Tilfælde er der dybtgaaende Uenighed, og der forlanger man Fristerne overholdt for at faa den Tid, som Forretningsordenen giver, til eventuelle nye Forhandlinger for at opnaa et bedre Resultat. Man kan dog ikke paa nogen Maade sammenstille de to Tilfælde. Det kan ikke se ud som andet end at rette Bager for Smed, en Art Hævnaakt, hvis man vil standse en Sag som denne af de nævnte Grunde, en Hævnaakt, som jeg tilmed synes er af en for Lands-tinget ret pueril Karakter.

Veistrup: Den højtærede Minister var lidt højt oppe overfor mig i Anledning af de tilfældige Bemærkninger, jeg tillod mig at gøre. Det er jo ikke usædvanligt for den højtærede Minister, og det maa man saa finde sig i. Naar Ministeren vil karakterisere mine Udtalelser som agitatoriske, er det at stille Forholdene fuld- stændig paa Hovedet. Den højtærede Minister forfægter netop det agitatoriske Standpunkt, men det, jeg forfægter, indeholder den Realitet, at jeg for mit Ved-

kommende ønsker, at den Fattighjælp, som er ydet disse gamle Mennesker, der er i den Alder, at de staar overfor at skulle nyde Aldersrente, skal eftergives dem med den Virkning, at de faar Aldersrente. Hvordan ligger Forholdet nu? Det ligger saaledes, at Ministeren siger: Ja vel, de kan faa deres Fattighjælp eftergivet, men, tilføjer han, det betyder ikke, at de derved indtræder i de Rettigheder, som andre almindelige Mennesker har. Hvad betyder saa Eftergivelse af Fattighjælp? Saa ligger der jo ingen Realitet i det. Saa er det jo et rent agitatorisk Standpunkt, den højtærede Minister staar paa i Modsætning til mig, der hævder, at det reelle i Spørgs- maalet er, om man vil eftergive Fattighjæl- pen paa en saadan Maade, at den ikke kan genere dem paa et senere Tids- punkt. Det er det reelle Standpunkt og ikke det agitatoriske; det agitatoriske overlader jeg den højtærede Minister. Jeg begriber ikke, hvorfor den højt- ærede Minister befinder sig paa dette Standpunkt. Jeg tror nemlig ikke paa, at det betyder saa forfærdelig meget finan- sielt, hverimod det kan betyde ganske overordentlig meget for den enkelte; samfundsmæssigt, statsligt eller kom- munalt tror jeg ikke, at det under de nu- værende Forhold betyder saa forfærdelig meget, om man ser bort fra Aldersrente- lovens Bestemmelse om, at der skal være forløbet 3 Aar, siden der er nydt Fattig- hjælp, for overhovedet at faa Aldersrente.

Indenrigsministeren (Kragh): Det er selvfølgelig det høje Ting, der afgør, hvor- vidt man vil kræve Forretningsordenen overholdt i de forskellige Tilfælde, eller man ikke vil det, men jeg vil dog gerne sige til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), naar han mener at kunne afgøre, i hvilke Tilfælde der er Grund til at overholde Fristerne og i hvilke ikke, at jeg tror ikke, han tør reservere Adgangen hertil for sig eller det Parti, til hvilket han hører. Det er klart, at ogsaa i saadanne Spørgsmaal afhænger det sete af Øjnene, der ser, og naar det ærede Medlem i Om- talen af et Lovforslag, der ikke foreligger til Behandling i dette Øjeblik, siger, at overfor det var der Grund til at kræve Fristerne overholdt, maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Lovforslag, han sigter til, har henligget i Folketinget i meget lang Tid, det har, og- saa efter at Ændringsforslagene fremkom- været Genstand for indgaaende Over- vejelser og Behandling i Folketingsudval-